

Христа, да ли го ползввахъ нѣщо? да ли кѣпи съ тѣхъ нѣкое стажа-
ніе, за да са препитае? да ли си направи дрехы, та да са облече?
да ли ги издаде? да ли ги испи? да ли имъ са наредва нѣкакъ,
нищо. Още тѣмъ сребърници повече го заслѣпихъ, та да продаде Хри-
ста, тѣ го заслѣпихъ, и паднъ въз отчаяніе, и въз безнадеждіе; той
са обѣси, и наказа са: това го ползввахъ, дѣто кѣпи съ тѣхъ висѣ-
лицата, и мжката: „И повѣргъ сребренники въз цѣркви, ѿи-
де: ѿ шѣдъ ѿдави са.“ Дѣбрѣ, тѣмъ сребърници не ползввахъ Іс-
да, нъ да ли са иждивихъ поне въз нѣкое богогодно дѣло? въз саже-
ніе на Храма? нити това. Той отиде и хвърли ги въз храма, нъ сва-
щенниците ги не приехъ; не е прилично, рѣкохъ, да ги тѣримъ въз
свѣдохранителницата тѣмъ сребърници, защото сж проклати; не, не, Богъ
не ще тѣмъ сребърници за употревленіе на Храма, защото сж безза-
конни, защото сж сватокрадни, съ които са е продала кръвъ-та на е-
динъ человекъ. „Недостойно єсть вложити ѿхъ въз корвѣ-
нѣ, понѣже цѣнѣ єсть кровѣ.“ И тѣмъ гдѣ отидохъ онѣмъ сребър-
ници? Сребърници, които вѣхъ печала отъ сребролюбіе; сребърници,
чрезъ които са предаде на смъртъ единъ добръ человекъ, сиречь сре-
бърници за смъртъ; сребърници, които вѣхъ заплата за предателство,
са употревихъ не за живы, нъ за мъртвы. Съ тѣхъ кѣпили една
нива и направили гробища, за да са погребватъ тамо мъртвыты; и
пакъ не тамошниты, нъ чюжденциты: „Кѣпиша ѿми селѣ скѣ-
дѣлниче въз погребаніе стрѣннымъ.“ О проклѣти сребърни-
ци, съ които Ісда е продалъ Христа! Първо Ісда са не ползввалъ
отъ тѣхъ никакъ: второ са не ѿвили достойни за да са употреватъ
за нѣждыты на храма: трете кѣпили съ тѣхъ гробища, гробове, все
за мъртвы, и тѣ чюжденци: „Въз погребаніе стрѣннымъ.“ О
злочести сребърници, съ които Ісда е продалъ Христа! И тѣмъ сжцо
злочести, заклѣти, проклѣти сж онѣмъ сребърници, за които ный прода-
ваме Христа: продаваме Божіата благодать, продаваме Таинства-
та! Таквизи сребърници първо кого ползватъ? насъ ли? никакъ; клѣ-
твыты, и проклинаніята, които сж изсыпани върхѣ тѣмъ сребърници, не
ны оставатъ да имъ са радваме; не. Още споредъ тѣхъ насъ ны
сполѣтюва нѣкомъ зла болестъ, едно внезапно заключеніе въз нынѣш-
нѣмъ животъ, и въз бѣдщѣмъ ны ччакъва едно вѣчно наказаніе; второ
таквизи сребърници Богъ ги не ще за храма си, за черквата си: